

водоростей почала збільшуватися. Так, на 21 добу дослідний варіант перевищив контроль на 14,3%.

Аналіз впливу сахарози показав, що темпи росту водоростей всіх трьох концентрацій були менше ніж у контролі. До того ж у варіантах 0,1% та 0,5% сахарози темпи росту водоростей незначно відрізнялися від контролю, тоді як у водоростей з 1% сахарозою період адаптації відбувався протягом 7 діб, а кількість особин на 21 добу була на 26% менше у порівнянні з контрольними варіантами.

В цьому експерименті показана доцільність подальшого вивчення динаміки росту мікрководорості роду *Spirulina* Turp. в середовищі з додаванням 0,1% глюкози для збільшення біомаси.

МИКОЛОГІЯ

Гаврило О.І.

СТАН ВИВЧЕННОСТІ ФІТОПАТОГЕННИХ МІКРОМІЦЕТІВ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

*Інститут ботаніки ім. М.Г. Холодного НАН України,
відділ мікології
252004-Київ, МСП-1, Терещенківська, 2*

Дослідження фітопатогенних мікроміцетів на території лісостепової зони України розпочали Я.Я. Вальц і Л. Рішаві (1871), які збирали матеріали в місті Києві та його околицях. У XIX та на початку XX ст. польські мікологи (Namyslawski, Raciborski, Rouppert, Wroblewski) досить детально обстежували деякі пункти Західного Лісостепу. Мікологічні дослідження розгорнулися і в Харківській губернії, де працювали О.О. Потебня, О.Ю. Требу, Г.Є. Спагоров. З 20-х років почалося вивчення грибів-паразитів у Києві, Київській області та деяких сусідніх з нею районах. Дослідження тут проводили М.О. Целле, Г.С. Неводовський, З.К. Гіжицька, В.П. Гродзінська, З.Г. Лавітська. Окремі праці того часу присвячені фітотрофним мікроміцетам Полтавщини (Бондарцева-Монтеверде, 1922, Іллічевський, 1938). Дослідження грибів-паразитів лісів, ползахисних лісосмуг, міських насаджень Лісостепу проводили М.Я. Зерова (1948, 1952, 1953), О.В. Ісаєва (1952), М.С. Кривошеї (1958), З.Г. Лавітська (1949, 1962), А.С. Бухало (1960, 1961), С.Ф. Морочковський (1953). З 1967 року починає виходити п'ятитомний "Визначник грибів України", який об'єднав усі відомі на той час дані з мікофлори нашої країни. У 70-х роках розпочали вивчення представників

порядку *Peronosporales* І.О. Дудка та Л.І. Бурдюкова. Найбільш повні відомості про еризифальні гриби зібрані у випуску "Флора грибів України" (1989) В.П. Гелюти, який всебічно досліджує цю групу фітотрофних мікроміцетів. Детальним вивченням порядку *Uredinales* займається Ю.Я. Тихоненко.

В останні десятиріччя розгорнувся фітопатологічний напрямок дослідження грибів-паразитів сільськогосподарських культур. В цілому можна сказати, що найкраще флора фітопатогенних мікроміцетів вивчена у Правобережному Лісостепу, особливо в Київській області. Досить багато даних про паразитні гриби Західного Лісостепу (Тернопільська область) та про окремі їх групи в Харківській області. Але більша частини Лівобережного Лісостепу досліджена в цьому плані недостатньо.

Діденко В.І.

ПЕРШІ ЗНАХІДКИ МІЦЕЛІАЛЬНИХ ГРИБІВ У МЕРТВОМУ МОРІ

*Київський Національний університет, кафедра ботаніки
252017-Київ, вул. Володимирська, 64*

Гриби - це група живих організмів, пристосованих до найрізноманітніших умов існування, якими є ґрунт, вода, рослинні та тваринні субстрати. Зустрічаються гриби і в засолених середовищах, таких як моря, океани, солоні озера і болота, техногенно забруднені стічні води, солоні продукти. Гриби надсолоних природних місць існування недостатньо вивчені, зокрема мікобіота океанів, морів та солоних озер майже зовсім не досліджена.

Унікальною солоною водоїмою є Мертве море, яке знаходиться на території Ізраїлю та Йорданії, солоність води в якому сягає 340‰. Довгий час це озеро вважалось мертвим, позбавленим життя. Однак перші дослідження, проведені у 30 роках ХХ ст. Benjamin Elazari-Volkaniy виявили у водах Мертвого моря галофільні бактерії і зелену водорість *Dunaliella parva*. Широкі дослідження, які проводились у 80 роках, показали, що Мертве море являє собою динамічну екосистему. Проте гриби у Мертвому морі досі не були виявлені.

Інститутом ботаніки ім. М.Г. Холодного НАНУ спільно з Ізраїлем та Німеччиною були розпочаті дослідження мікобіоти